

opusdei.org

Rozważania: poniedziałek 6 tygodnia wielkanocnego

Rozważanie na poniedziałek 6 tygodnia wielkanocnego.
Proponowane tematy to: liczyć na pomoc Parakleta; Duch Święty prowadzi nas ku prawdzie; dar męstwa.

04-05-2024

-Liczyć na pomoc Parakleta;

-Duch Święty prowadzi nas ku
prawdzie;

-Dar męstwa.

.....

PAN JEZUS, w swojej mowie
pożegnalnej, obiecuje nadejście
«innego Parakleta» (J 1,16), który
zawsze będzie z nami. *Paraklet* to
słowo typowe dla Ewangelii według
św. Jana i po grecku odnosi się do
osoby, która przychodzi, aby
pocieszyć, obronić czy pomóc. Pan
Jezus zapowiada nadejście *innego*
parakleta na czas, kiedy On odejdzie,
ponieważ pierwszym parakletem jest
On sam: Pismo Święte mówi nam, że
Chrystus, w Niebie, jest *Rzecznikiem*
wobec Ojca (por. 1 Jn 2,1)^[1]. Duch
Święty, ze swej strony pozostaje z
nami na zawsze na ziemi,
towarzyszy nam, pociesza i chroni
nas. Jest drogą ku Chrystusowi

ponieważ przypomina nam Jego słowa (por. J 15, 26); łagodnie i dyskretnie ukierunkowuje nasze serce ku Jezusowi Chrystusowi. «Kto upaja się Duchem jest zakorzeniony w Chrystusie»^[2], mówił święty Ambroży.

«Uczenie i przypominanie. Takie jest zadanie Ducha Świętego. Uczy nas — poucza nas o tajemnicy wiary, uczy nas wchodzenia w tajemnicę, rozumienia trochę bardziej tajemnicy. Uczy nas doktryny Jezusa i uczy nas, jak rozwijać naszą wiarę (...). Wiara nie jest czymś statycznym; doktryna nie jest czymś statycznym, rozwija się. Rośnie, tak jak rosną drzewa, zawsze te same, ale większe, z owocami, jednak zawsze to samo, w tym samym kierunku. (...) A inna rzecz, którą robi Duch Święty — o czym mówi Jezus — to przypominanie: „Przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem” (w. 26). Duch Święty jest jakby

pamięcią, przebudza nas: „Pamiętaj o tym, pamiętaj o tamtym...”.

Podtrzymuje w nas czujność, zawsze czujni w sprawach Pana, i każe nam pamiętać także o naszym życiu:

„Pomyśl o tamtej chwili, pomyśl o tym, kiedy spotkałeś Pana, pomyśl o tym, kiedy opuściłeś Pana” (...).

I w tej pamięci Duch Święty nas prowadzi; prowadzi nas do rozeznania, żebym rozeznał, co powinienem zrobić teraz, która droga jest właściwa, a która jest drogą błędną, również w drobnych decyzjach. Jeżeli prosimy Ducha Świętego o światło, On nam pomoże w rozeznaniu, żeby podejmować właściwe decyzje, te małe, codzienne, i te największe. Jest Tym, który nam towarzyszy, wspiera nas w rozeznawaniu»^[3].

PODAŻANIE ZA JEZUSEM prowadzi nas do pragnienia życia w prawdzie, ciesząc się z tego, że poszukujemy jej z zaangażowaniem, przyjmując ją i kochając. Pragnienie objęcia prawdy oznacza prawdziwe kochanie Chrystusa. W tym zadaniu, «Duch Święty uczy chrześcijanina prawdy jako zasady życia i ukazuje mu konkretne zastosowanie słów Jezusa do własnego życia»^[4]. Co najmniej przy trzech okazjach, Pan Jezus odniósł się do Parakleta jako do «Ducha prawdy» (J 14,17; 15,26; 16,13). Chociaż jest *innym*, różnym od Jezusa, Duch Święty prowadzi do doskonałości obecność Pana Jezusa w nas.

Wiemy, że «Jezus Chrystus jest prawdą, która stała się osobą, która przyciąga ku sobie świat. Światło, które bije od Jezusa jest blaskiem prawdy. Każda inna prawda jest fragmentem prawdy, którą jest On i kieruje do Niego. Jezus jest gwiazdą

polarną ludzkiej wolności: (...) wraz z nim, wolność odnajduje się na nowo, odkrywa, że jest stworzona dla dobra i wyraża się poprzez czyny i działania miłości (...). Jezus Chrystus, który jest pełnią prawdy, przyciąga do siebie serce każdego człowieka, poszerza je i wypełnia je radością. Rzeczywiście, tylko prawda jest zdolna zdobyć umysł i sprawić, że dostąpi on pełni radości»^[5].

Ta miłość do prawdy, która porusza nasz rozum to dzieło Ducha Świętego. Ona także wypełnia nas pokorą wobec stworzenia i wobec zdolności naszego własnego poznania, które zawsze będzie niewielkie w porównaniu z tajemniczym działaniem Boga. «Staraj się, aby “pokora rozumu” była dla ciebie aksjomatem»^[6], radził św. Josemaría. «Pragnienie prawdy należy do samej natury człowieka, i całe stworzenie jest wielkim zaproszeniem do szukania

odpowiedzi, które otwierają ludzki rozum na wielką odpowiedź, której zawsze szuka i której oczekuje»^[7].

DUCH ŚWIĘTY działa w naszej duszy poprzez swoje dary, «udzielając każdemu tak, jak chce» (1 Kor 12,11). Jednym z jego darów jest dar męstwa, który kieruje ku wielkim celom i podtrzymuje nas w słabości. Św. Josemaría wyrażał chrześcijańskie doświadczenie, kiedy przypominał, że «całe nasze męstwo jest użyzione»^[8]. Ten dar jest konieczny, aby podążać i objąć prawdę w sposób stały na przestrzeni naszego życia. Oczywiście, może to wydać się męczące, przede wszystkim ponieważ nasze zdolności nie są zawsze na poziomie naszych pragnień; także ponieważ prawda jest, czasami, trudna do przyjęcia i

nie zawsze pokrywa się z tym co wydaje się nam najlepszą opcją. Wielokrotnie powinniśmy pokornie otworzyć się na inne możliwości odpowiedzi, inne sposoby działania, chociaż przez długi czas myśleliśmy, że myślimy właściwie.

Dlatego dar męstwa powinien stanowić głęboką cechę naszego bycia chrześcijanami, ponieważ utrzymuje nas lojalnymi w poszukiwaniu. Miłość do prawdy angażuje nasze życie i męstwo daje nam potrzebną stałość. W ten sposób możemy «odważnie zmierzyć się z problemami, bez strachu przed wyrzeczeniem czy nawet najcięższymi ciężarami, świadomie przyjmując własną i osobistą odpowiedzialność»^[9].

Mówi Pan Jezus: «Wy też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku» (J 15,27). Chrześcijanin jest powołany, aby być godnym zaufania

świadkiem pokornego i szczerego poszukiwania prawdy. Chrystus przestrzegł swoich uczniów przed prześladowaniami, jakie spotkają ich za ich świadectwo. Ci ludzie, po otrzymaniu daru męstwa w dniu Zesłania Ducha Świętego, stają się odważnymi świadkami. Byli rzeczywiście mocni wobec prześladowań, wobec niespodziewanych zdarzeń, z jakimi zetknęli się w ciągu ich życia, w sytuacjach, które być może zburzyły ich plany i projekty. Ciepłe towarzystwo Maryi chroni nas: ona słyszy nasze wezwanie, aby Duch prawdy oświecił «nasze myślenie i umocnił nasze wole, abyśmy nawykli do tego, aby zawsze poszukiwać, głosić i słyszeć prawdę»^[10].

^[1] W oryginale greckim słowo *rzecznik* odpowiada słowo *paraklet*.

[2] Św. Ambroży, *Katechezy o sakramentach*, 5, 3, 17.

[3] Franciszek, *Homilia na Mszy św. w domu św. Marty*, 11 maja 2020 r.

[4] Św. Jan Paweł II, *Audiencja generalna*, 21 kwietnia 1991 r.

[5] Benedykt XVI, *Przemówienie do zgromadzenia plenarnego Kongregacji Nauki Wiary*, 10 lutego 2006 r.

[6] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr 142.

[7] Benedykt XVI, *Przemówienie do zgromadzenia plenarnego Kongregacji Nauki Wiary*, 10 lutego 2006 r.

[8] Św. Josemaría, *Droga*, nr 728.

[9] Idem, *Discursos sobre la universidad* [Przemówienia na temat uniwersytetu], nr 8.

[10] *Ibidem*.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-poniedzialek-6-tygodnia-wielkanocnego/> (04-04-2025)